

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคประชามติ

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคประชามติ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๕/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคประชามติ ดังนี้

นโยบายพรรคประชามติ

พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะผู้จัดตั้งพรรคประชามติ ได้ประชุมเมื่อวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๐ มีมติเห็นชอบในนโยบายของพรรค เพื่อให้คนไทยเข้มแข็ง ครอบครัวเข้มแข็ง ชุมชนเข้มแข็ง ประเทศแข็งแรง เอเชียแข็งแรง ดังนี้

ด้านการเมืองการบริหาร ยึดมั่นการเมืองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยแสวงหาทิศทางอันจะนำพาสังคมสู่ความสันติสุขร่วมกัน ด้วยเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ และการเมืองพอเพียง โดย

๑. ให้มีการแก้ไขปรับปรุงรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยยิ่งขึ้น และจะสร้างนิเวศน์วิทยาทางการเมืองใหม่ขึ้น (Green Politic) เป็นอุดมการณ์ทางการเมือง เพื่อแสวงหาทิศทางนำพาสังคมไทยสู่สันติสุขร่วมกัน

๒. ผลักดันให้มีมาตรการและกฎหมายที่รักษาผลประโยชน์ อำนวนัยประโยชน์ให้แก่ประชาชนผู้ยากไร้ ด้วยความเป็นธรรม ตามแนวทางเศรษฐกิจการเมืองเพื่อสังคมหรือธรรมาภิบาล

๓. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ทุกกลุ่มอายุ การศึกษา ศาสนา เข้ามาร่วมกิจกรรมของพรรคการเมืองอย่างเต็มที่โดยเปิดเผย

๔. ส่งเสริมให้สหกรณ์ต่างๆ ร่วมกับประชาชน องค์กรประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละระดับได้เข้ามาช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันรับผิดชอบ ในการแก้ปัญหา การพัฒนาท้องถิ่น และประเทศชาติ

๕. พัฒนาระบบการเรียนรู้ การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ทั้งระบบข้อมูลสารสนเทศ เครื่องมือผลิตซ้ำทางความคิดให้แก่ประชาชนทุกระดับ

๖. ส่งเสริมการป้องกันปราบปรามการเลือกตั้งที่ทุจริต ซื่อสัตย์-ขายเสียง เพื่อให้การใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนเป็นไปโดยบริสุทธิ์ยุติธรรม อย่างสมเหตุสมผล

๗. ปรับปรุงระบบการบริหารราชการแผ่นดิน โดยจะทำให้ราชการส่วนกลางรับผิดชอบเฉพาะเรื่องระดับชาติ มอบภารกิจพัฒนาแก้ไขปัญหาและการบริการประชาชนให้กับท้องถิ่น ส่วนภูมิภาคทำหน้าที่กำกับ ตรวจสอบ แนะนำท้องถิ่น และให้ลดขนาดจำนวนข้าราชการและภารกิจของส่วนกลาง-ส่วนภูมิภาคลงมา นำไปเพิ่มให้ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

๘. กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับผิดชอบในการแก้ปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อนของประชาชน บริการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในเรื่อง ถนน น้ำ ไฟฟ้า การอาชีพ การศึกษา การสุขภาพอนามัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์วัฒนธรรม อย่างเป็นรูปธรรม และจะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ มีระบบการคลังของตนเอง โดยนำทรัพย์สินของแผ่นดินในแต่ละจังหวัดมาเป็นทุนสำรองในการพัฒนาและสร้างความปลอดภัยของประชาชน

๙. สนับสนุนให้มีการถ่ายโอนอำนาจอนุมัติ - อนุญาต ในกิจการปกครอง บริหาร บริการ ทั้งด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม จากพนักงานเจ้าหน้าที่ส่วนกลาง-ภูมิภาค ให้กับพนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่น

๑๐. พัฒนาทัศนคติ วิสัยทัศน์ และระบบการทำงานของข้าราชการทุกหมู่เหล่าให้หันมายอมรับและให้ความสำคัญและบริการที่ดีแก่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย

๑๑. ปรับปรุงสวัสดิการของประชาชน ชวนาชาวไร่ ผู้ใช้แรงงาน ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ดีขึ้นด้วยการเรียนฟรี - รักษาฟรี - น้ำประปา - ไฟฟ้า ฟรี สำหรับครอบครัวผู้มีรายได้น้อย

๑๒. พัฒนาระบบการยุติธรรมเบื้องต้นของตำรวจ-อัยการ ให้โปร่งใส ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมดูแลความเป็นธรรมได้อย่างใกล้ชิดทุกกรณี

๑๓. จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตคดโกงทุกรูปแบบ ด้วยการสนับสนุนประชาชน จัดตั้งองค์กรป้องกันปราบปรามการทุจริตคดโกงของฝ่ายบริหาร สนับสนุนระบบการตรวจสอบ และควบคุมภายในให้เข้มแข็ง ทั้งจากองค์กรอิสระ ภาครัฐและประชาชน

๑๔. ยุติปัญหาการก่อการร้ายและความไม่สงบเรียบร้อยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยการเอาชนะใจประชาชน และให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในสามจังหวัด

ด้านเศรษฐกิจ มุ่งจะสร้างคุณภาพทางเศรษฐกิจและการขยายตัวทางเศรษฐกิจตามแนวราบ โดย

๑. จะหลอมละลายความยากจนเปลี่ยนหนี้สินของประชาชน และประชาชนให้เป็นต้นทุน ด้วยการประเมินทรัพยากรของชาติให้เป็นมูลค่า แต่ไม่ทำลายคุณค่าและนำมูลค่ามาแปลงเป็นทุน เพื่อนำทุนไปพัฒนาประเทศ และสร้างความมั่งคั่งให้กับชาติ และประชาชนทั่วทั้งประเทศ

๒. สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร โดยลด ละ เลิก ปลูกพืชเกษตรที่หมดอนาคต ไปปลูกพืชเพื่อสร้างพลังงานสีเขียว

๓. ปรับปรุงระบบภาษีมรดกและทรัพย์สิน ภาษีส่วนเกินทุน การปฏิรูปและจัดรูปที่ดิน

๔. สนับสนุนให้มีกฎเกณฑ์ กลไก และกฎหมายเพื่อป้องกันการผูกขาดของทุนใหญ่ เพื่อให้ทุนใหญ่และทุนเล็กทุนน้อยอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม (Growth with Fairness)

๕. จะไม่แปรรูปรัฐวิสาหกิจ ที่เกี่ยวข้องกับสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๖. จัดให้มีกลไกที่มีอิสระในการกำกับ ควบคุม ดูแลการบริหารนโยบาย การเงินการคลังของประเทศ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดพลาดเสียหาย (Counter Balance)

๗. สร้างกลไกการควบคุม การครอบงำ และควรรวมกิจการในลักษณะตัวแทนจากทุนข้ามชาติ

๘. สร้างธนาคารเพื่อคนยากจนที่จะสนับสนุนทุน ส่งเสริมอาชีพ และการตลาดเพื่อการแข่งขัน

๙. ให้สหกรณ์เป็นองค์การขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจทั้งทางด้านทุน กระบวนการผลิต และการตลาด ทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

๑๐. เศรษฐกิจภายในประเทศ

๑๐.๑ สร้างระบบตลาดสินค้า-บริการและตลาดลงทุน ให้มีลักษณะของการเป็นกลไกตลาดเพื่อสังคม ทั้งนี้โดยอาศัยเครื่องมือทางการเงิน การคลัง ภาษีอากร และระบบสหกรณ์

๑๐.๒ นำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ ทั้งระดับบน ระดับกลาง และระดับล่าง ทั้งนี้โดยต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลควบคู่ไปกับการลดละ เลิก นโยบายบริโภคนิยม เป็นการสร้างคุณภาพทางเศรษฐกิจ

๑๐.๓ ใช้มาตรการทางการเงิน การคลัง และภาษีอากร เพื่อก่อให้เกิดการกระจายรายได้ ลดช่องว่างระหว่าง คนจน คนรวย และการกระจายปัจจัยการผลิตเพื่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ปฏิรูปโครงสร้างภาษี

๑๐.๔ ปรับกระบวนการผลิต ให้มีลักษณะที่มุ่งไปบนทิศทางของการเกษตรอุตสาหกรรม และคำนึงถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้มากที่สุด โดยผ่านกระบวนการทางเทคโนโลยีและการตลาดที่มีประสิทธิภาพ

๑๐.๕ ปฏิรูปโครงสร้างภาษี ลด ละ เลิก นโยบายบริโภคนิยม หยุตการนำเงินในอนาคตมาใช้อย่างไม่จำกัด เปลี่ยนนโยบายศรัทธอแห่งเอเชียไปสู่ นโยบายการคมนาคมที่ยังประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่

๑๐.๖ เร่งให้มีกฎหมายภาษีส่วนเกินทุน (Capital Gain Tax) ภาษีมรดก

๑๑. เศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๑๑.๑ ประสานความร่วมมือกับกลุ่มประเทศที่มีแนวทางสอดคล้องกัน โดยเฉพาะกลุ่มอาเซียน กลุ่มเอเชีย และอื่น ๆ เพื่อสร้างอำนาจต่อรองทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกัน และความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ

๑๑.๒ เปิดการค้าและการลงทุนเสรี ภายใต้เงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศและการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม พร้อมกับลดผลกระทบที่ประชาชนจะได้รับ

๑๑.๓ ป้องกันการโจมตีและแทรกแซงค่าเงิน อัตราแลกเปลี่ยน เงินสำรองคงคลัง

๑๑.๔ สร้างความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจ กับกลุ่มประเทศใหม่ เช่น ประเทศในตะวันออกกลาง เอเชียกลาง อเมริกาใต้ แอฟริกา เป็นต้น

๑๑.๕ จะร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาเศรษฐกิจอาชีพของประชาชนตามแนวชายแดน ไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำแตกต่างกันมากจนเกินไป

ด้านการต่างประเทศ

๑. ประกาศตัวและดำเนินนโยบายเป็นกลาง และจะพัฒนาสัมพันธไมตรีที่แน่นแฟ้นกับประเทศเพื่อนบ้านทุกประเทศ

๒. ประสานความร่วมมือกับกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (NAM) และประเทศในโลกที่ ๓ เพื่อสร้างอำนาจการต่อรองให้เกิดความเป็นธรรมและก่อให้เกิดสันติภาพในโลก

ด้านความมั่นคง

๑. กำหนดให้ความมั่นคงของมนุษย์เป็นสาระสำคัญของการจัดการปัญหาความมั่นคงชาติ

๒. พัฒนาให้กองทัพไทย มีศักยภาพในการป้องกันตนเอง ด้วยระบบการฝึกกำลัง ทรัพยากรทุกด้านของชาติ มาสู่ระบบการป้องกันประเทศแบบเบ็ดเสร็จ และระบบความมั่นคงร่วมโดย

๒.๑ การปรับโครงสร้างองค์กรกองทัพให้มีลักษณะบูรณาการ เป็นกองบัญชาการร่วม ที่เหล่ากองทัพต้องสนธิกำลังเป็นหนึ่งเดียว ลดความซ้ำซ้อนขององค์กร และปรับกำลังให้เล็กลง

๒.๒ แยกงานการบริหารทรัพยากรภายใต้สำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม และงาน การบัญชาการรบภายใต้กองบัญชาการทหารสูงสุดและเหล่าทัพออกจากกันให้ชัดเจน รวมถึงปรับปรุง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้โปร่งใสเป็นระบบ สามารถตรวจสอบได้

๒.๓ พัฒนาระบบอุตสาหกรรมสำรองสงคราม อุตสาหกรรมทหาร ให้มีประสิทธิภาพ และสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

๓. พัฒนาระบบการตัดสินใจในนโยบายด้านการทหาร ทั้งระดับ “การเมือง” และระดับ “ผู้ปฏิบัติ” ให้เกิดการถ่วงดุล ไม่ให้เกิดการก้าวท้าวซึ่งกันและกัน

๔. ปรับปรุงระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลให้เข้มแข็ง ป้องกันการแทรกแซงทั้งจาก การเมือง และระบบพวกพ้องในกองทัพ ให้กองทัพมีระบบบริหาร/การคัดสรรบุคลากรที่เป็นธรรม โปร่งใสใช้ได้จริง

๕. ปรับปรุงระบบการป้องกันประเทศ โดยเน้นการสร้างความสัมพันธ์กับมิตรประเทศ บนพื้นฐาน ความยั่งยืน ไม่มีฝักฝ่าย เปิดกว้าง เสรีและเป็นธรรม

๖. ปรับปรุงระบบกำลังสำรองให้เป็นรูปธรรม และให้สามารถปฏิบัติงานได้จริง (Reserve in Active) ร่วมกับกำลังหลัก

๗. ปรับปรุงโครงสร้างองค์กรและระบบการบริหารขององค์กรความมั่นคง ระดับนโยบาย ได้แก่ สภาความมั่นคงแห่งชาติ และระดับแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ กอ.รมน. ให้มี ประสิทธิภาพโดยเฉพาะ กอ.รมน. ต้องเป็นองค์กรของผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานหลากหลาย (ไม่เฉพาะกองทัพ) และใช้กำลังจากระดับท้องถิ่นที่หลากหลายร่วมปฏิบัติงานในองค์กร

๘. ให้มีการปฏิรูประบบและองค์กรของสภาความมั่นคงแห่งชาติในส่วนของผู้บริหารที่ ประจําให้เป็นสำนักงานที่เล็กและมีประสิทธิภาพ ส่วนที่ปรึกษาใช้จากภายนอกเพื่อสามารถสลับเปลี่ยน หมุนเวียนได้

ด้านการศึกษา

ส่วนที่ ๑ พัฒนาการศึกษาระดับพื้นฐาน ขึ้นระดับก่อนวัยเรียน ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดย

๑. จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่นักเรียนได้มีโอกาสเรียนดี เรียนฟรี ๑๒ ปี มีความเสมอภาคทั้งในเมืองและชนบท

๒. พัฒนาระดับคุณภาพมาตรฐานสถานศึกษาให้ใกล้เคียงกันทุกสถานศึกษา เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เข้าสู่กระบวนการเรียนรู้ที่ทันสมัยทัดเทียมกัน

๓. ปฏิรูปจิตวิญญาณของเด็กไทยในการดำรงชีวิตวิถีไทยควบคู่ไปกับความรู้เป็นหลัก และตอบสนองต่อสังคมประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

๔. จัดระบบสวัสดิการและพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับครู ทั้งก่อนและหลังเกษียณ โดยเฉพาะ จะปลดภาระหนี้สินด้วยกระบวนการสหกรณ์

๕. พัฒนาโครงสร้างการศึกษาพื้นฐานสู่ท้องถิ่น

๖. พัฒนาระบบการผลิต สรรหา และกระบวนการพัฒนาบุคลากร รายได้ ค่าใช้จ่าย ค่าตอบแทนอื่น ทั้งในระบบราชการและเอกชน ให้เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจ และสามารถสรรหาบุคคลที่มีคุณภาพสูง เข้าสู่ระบบ

ส่วนที่ ๒ ขกระดับการศึกษาขั้นวิชาชีพระดับสถาบันวิชาชีพ/อาชีวศึกษา เพื่อการเศรษฐกิจ โดย

๑. เพิ่มศักยภาพของสถาบันวิชาชีพให้เข้มแข็งเพื่อเพิ่มความสามารถในการประกอบอาชีพ ทุกท้องถิ่น

๒. จัดฝึกอาชีพให้ทรัพยากรมนุษย์มีศักยภาพสูงขึ้น เพื่อเพิ่มผลผลิตและพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้เป็นแรงงานที่มีคุณภาพทักษะที่ดี เป็นที่ต้องการและเป็นกำลังสำคัญขององค์กร

๓. จัดตั้งสภาวิชาชีพระดับอาชีวศึกษาเพื่อดูแลกำกับคุณภาพมาตรฐานทุกสาขาอาชีพ โดยกำหนดมาตรฐานวิชาชีพและใบประกอบอาชีพให้แก่ผู้สำเร็จวิชาชีพทุกระดับ

ส่วนที่ ๓ เพิ่มพูนปัญญาด้วยการศึกษาขั้นอุดมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย โดย

๑. ให้จัดการศึกษาแบบเรียนฟรีถึงระดับปริญญาตรี

๒. ยกเลิกการนำมหาวิทยาลัยของรัฐออกนอกระบบ รวมทั้งการปรับปรุงการศึกษาให้มีคุณภาพเชิงวิชาการมากกว่าเชิงพาณิชย์

๓. เน้นการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีความรู้คู่คุณธรรม และตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ

๔. ส่งเสริมการวิจัย โดยจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอต่อการวิจัย สนับสนุนให้มีการวิจัย เพื่อการค้นคว้าหาความรู้ใหม่และการวิจัยประยุกต์เพื่อพัฒนาประเทศ

๕. ปรับปรุงเรื่องอัตราค่าเล่าเรียนให้เหมาะสม และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต
๖. ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อร่วมมือกับรัฐในการจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนของชาติ
๗. พัฒนาระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ให้มีความถูกต้องแม่นยำ และเกิดความเป็นธรรม
๘. สร้างมหาวิทยาลัยอิเล็กทรอนิกส์ เน้นระบบการศึกษามหาวิทยาลัยทางไกล เพื่อให้เยาวชนในท้องถิ่นได้เรียนอย่างทั่วถึง
๙. ปฏิรูปการเรียนการสอนให้เกิดความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยลดแนวทางธุรกิจในมหาวิทยาลัยของรัฐ และสนับสนุนส่งเสริมแนวทางการแข่งขันเชิงพาณิชย์แก่มหาวิทยาลัยเอกชน

ด้านแรงงาน

๑. ให้ผู้สูงอายุที่ยากไร้ได้รับเงินสวัสดิการเดือนละ ๑,๕๐๐ - ๒,๐๐๐ บาท
๒. จัดให้มีระบบสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมสำหรับสังคมไทย ประกันการว่างงาน และการรักษาพยาบาลที่มีมาตรฐานดีพอ และนำเงินกองทุนมาใช้พัฒนาความรู้และการรักษาสุขภาพอนามัย
๓. สนับสนุนให้มีระบบการตัดสินใจแบบไตรภาคี เพื่อกระจายผลประโยชน์ในบริษัทมหาชนและรัฐวิสาหกิจ
๔. พัฒนาฝีมือแรงงานและส่งเสริมการมีงานทำของผู้ใช้แรงงานทั้งภายในและต่างประเทศ รวมถึงการให้การศึกษาแก่ผู้ใช้แรงงานอย่างต่อเนื่อง
๕. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดสวัสดิการสังคมร่วมกับรัฐ
๖. จัดระเบียบแรงงานต่างด้าวเสียใหม่ให้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเป็นจริงของการพัฒนาและความมั่นคงที่สมดุล โดยต้องทำแรงงานที่ผิดกฎหมายให้ถูกกฎหมาย และมีมาตรการ กลไกที่สอดคล้อง และเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ไม่ให้แรงงานต่างด้าวทะลักเข้าไทย ด้วยการพัฒนาพื้นที่ชายแดนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน
๗. จัดให้เงินเดือนค่าจ้างให้สมดุลกับค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ

ด้านคมนาคมและการขนส่ง

๑. พัฒนาระบบการขนส่งทางน้ำ ทั้งภายในประเทศและชายฝั่งทะเล เพื่อช่วยลดการพึ่งพาพลังงานจากน้ำมัน ถ่านหิน และก๊าซธรรมชาติ

๒. ให้ภาคเอกชนทั้งภายในและระหว่างประเทศได้มีโอกาสมาลงทุนหรือร่วมทุนในการพัฒนาระบบขนส่งโดยรางและระบบขนส่งทางน้ำ ทั้งในเมืองใหญ่และระหว่างเมือง

๓. พัฒนาระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้าให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและอื่น ๆ

๔. สร้างเครือข่ายการขนส่งโดยรถไฟ และรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านรวมทั้งประเทศที่มีประชากรจำนวนมาก เช่น จีน และอินเดีย เพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางรถไฟที่ใหญ่ที่สุดในโลก

๕. สร้างเครือข่ายการขนส่งทางทะเล เพื่อแบ่งปันการกระจุกตัวในการขนส่งผ่านช่องแคบมะละกา ซึ่งเป็นเส้นทางติดต่อทางทะเลระหว่างยุโรป ตะวันออกกลาง อินเดียและเอเชียตะวันออกเฉียง

๖. สนับสนุนให้สนามบินสุวรรณภูมิและดอนเมืองเป็นเครือข่ายการขนส่งทางอากาศที่จะเป็นศูนย์กลางในภูมิภาค

ด้านสาธารณสุข

๑. ผสมผสานแพทย์สมัยใหม่และแพทย์แผนไทยให้ไปด้วยกัน ด้วยการพัฒนาค้นคว้าสมุนไพรไทย รวมถึงมีการปกป้องลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตร

๒. ทำให้การแพทย์และการสาธารณสุขเป็นระบบเปิด สามารถเรียนรู้ได้ทุกระดับ

๓. เน้นการแพทย์เชิงป้องกันมากกว่าการรักษา

๔. ให้ประชาชนเข้าถึงบริการทางการแพทย์อย่างเท่าเทียมกัน ทั้งคุณภาพการบริการและราคา

๕. ปกป้องการเอารัดเอาเปรียบจากบริษัทข้ามชาติ รวมทั้งเร่งพัฒนาภายในประเทศ

๖. พัฒนาระบบการตั้งค่ามาตรฐานในการผลิตอาหารและยาของภาครัฐให้เข้มแข็งและส่งเสริมให้เอกชนมีบทบาท และลดการพึ่งพิงต่างชาติ

๗. เพิ่มคุณภาพสาธารณสุขมูลฐานให้ดีขึ้น

ด้านเกษตร

๑. ให้มีระบบการประกันภัยพืชผลทางการเกษตร

๒. ปฏิรูประบบการถือครองที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินของตนเอง

๓. สนับสนุนการผลิตพืชเกษตรที่เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น เช่น ปาล์มน้ำมัน สบู่ดำ อันจะนำมาทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิง

๔. สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรชีวภาพ

๕. ลงทุนด้านการวิจัยและการพัฒนาเกษตรกรรม เพื่อให้เกิดนวัตกรรมในการเป็นผู้นำระดับนานาชาติ ด้านการเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม

๖. พัฒนาแหล่งน้ำและปัจจัยการผลิตอื่น ๆ เพื่อการเกษตรและประยุกต์ใช้ทฤษฎีใหม่ ในการผลิตอย่างเป็นรูปธรรม

๗. พัฒนาการทำสวนยางพาราอย่างเป็นระบบครบวงจร อาทิ ความเป็นเอกภาพขององค์การสงเคราะห์การทำสวนยาง ความมีเสถียรภาพของราคายางพารา การตลาดที่เป็นประโยชน์สูงสุดแก่เกษตรกร การแปรรูปผลผลิตยางภายในประเทศ บุคลากรผู้เชี่ยวชาญการทำสวนยาง ทุน และการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากยางพาราภายในประเทศอย่างกว้างขวาง

ด้านสหกรณ์

๑. สหกรณ์เป็นกลไกในการ “พัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของชาติ โดย

๑.๑ ให้สหกรณ์เป็นศูนย์กลางพัฒนาชุมชน ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ศูนย์ธุรกิจ การผลิต ตลาดชุมชน ศูนย์การพัฒนาผู้นำ และศูนย์การแก้ปัญหาความยากจน เป็นต้น

๑.๒ ให้สหกรณ์เป็นองค์กรธุรกิจทุกระดับ ใหญ่ กลาง และเล็ก

๑.๓ ให้สหกรณ์ส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. การยกร่าง “พ.ร.บ.สหกรณ์” ใหม่ มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

๒.๑ สหกรณ์เป็นอิสระมากขึ้น

๒.๒ สหกรณ์กำกับดูแลกันเอง

๒.๓ มีหน่วยงานอิสระ ส่งเสริม/พัฒนาสหกรณ์

๒.๔ มีสภาพัฒนาสหกรณ์ (ระดับชาติ/จังหวัด)

๒.๕ มีกองทุนพัฒนาสหกรณ์

๓. ด้านธุรกิจ ให้สหกรณ์มีส่วนร่วมในกิจการค้าทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ ดังนี้

- ส่งเสริมสหกรณ์ทุกระดับชั้น ในด้านการผลิต การผลิตพืชพลังงาน การแปรรูป และการตลาดผลผลิตการเกษตร ตลอดจนสนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงระหว่างกัน

- ส่งเสริมการร่วมมือในทางธุรกิจกับผู้ประกอบการธุรกิจภายในและนอกประเทศ
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีศูนย์แสดงสินค้า, ศูนย์เจรจาธุรกิจการค้า และศูนย์จำหน่าย

สินค้าของสหกรณ์ในระดับประเทศ

ด้านสังคม ยึดหลักอุดมการณ์สหกรณ์ให้เกษตรกรและประชาชนคนไทยรู้จักการพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

- ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียงให้เกิดทุกครัวเรือน
- ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมในท้องถิ่นโดยระบบสหกรณ์

๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้าสู่ขบวนการสหกรณ์อย่างน้อยร้อยละ ๖๐ ของครัวเรือนในแต่ละตำบลทั่วประเทศ เพื่อการผลิต การแปรรูป และการตลาด ให้สหกรณ์สามารถเชื่อมโยงทุกระดับ ตั้งแต่ระดับหมู่บ้านถึงระดับชาติและระดับนานาชาติ

๕. จัดตั้งธนาคารสหกรณ์ระดับชาติ (Cooperative Bank) ให้เป็นกลไกรองรับระบบสหกรณ์ที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ

๖. ดำเนินการเพื่อให้มีการตลาดสหกรณ์ระหว่างประเทศกับสหกรณ์ทั่วโลก โดยพิจารณาเรื่องสิทธิพิเศษในทางการค้าระหว่างสหกรณ์ด้วยกัน เพื่อสร้างความสัมพันธ์ทางธุรกิจเชื่อมโยงถึงระดับเกษตรกรของประเทศสมาชิก ซึ่งเท่ากับเป็นการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมใกล้เคียงกันภายในประเทศของแต่ละประเทศและของภูมิภาคโดยรวมในที่สุด

ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๑. เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้เป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการผลิตนักวิจัยและการนำองค์ความรู้จากการวิจัย มาใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ อุตสาหกรรม เกษตรกรรม การบริการ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๓. พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอกับความต้องการ

๔. พัฒนาการสร้างเครือข่ายระบบสารสนเทศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้สามารถเชื่อมต่อถึงกันทั้งในประเทศและต่างประเทศอย่างทันสมัย

๕. เร่งจัดตั้งศูนย์ข้อมูลแห่งชาติที่มีประสิทธิภาพ ประชาชนเข้าถึง และให้มีเมืองวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อเป็นศูนย์กลางและคั่นคว้าวิจัย

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. ส่งเสริมการปลูกสักเป็นหลักประกันอนาคต

๒. ฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมให้ดีขึ้น โดยส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรประชาชน และองค์กรปกครองท้องถิ่นเข้ามีส่วนร่วมในการจัดการ

๓. ใช้เทคโนโลยีภาพถ่ายดาวเทียมกำหนด เขตป่าไม้ให้ชัดเจน ลดความขัดแย้งการปักหมุดที่ดิน และพัฒนาแผนการใช้ที่ดิน

๔. ต้องปิด อนุรักษ์ พื้นที่ป่าที่ได้รับการประกาศว่าเป็นมรดกโลก

๕. ปรับปรุง สร้างกลไกและอำนาจให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ดูแล รักษา และจัดการทรัพยากรธรรมชาติร่วมกับประชาชนให้สามารถทำหน้าที่ได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพประสิทธิผล

๖. เร่งรัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาหามลภาวะทางน้ำ อากาศ เสียง รวมทั้งปัญหาจากสารพิษและกากของเสียโดยยึดหลักผู้ก่อให้เกิดมลภาวะเป็นผู้จ่าย

๗. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน องค์กรประชาชนและองค์กรปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดูแล อนุรักษ์ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

๘. ให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ ที่อยู่กับทรัพยากรธรรมชาติเข้ามามีส่วนร่วมบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติอย่างแท้จริง

๙. เร่งออกกฎหมายควบคุมการนำเข้ากากสารพิษ และขยะอุตสาหกรรมจากต่างประเทศ และต้องยกเลิกข้อตกลงและสัญญาใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้ากากสารพิษและขยะอุตสาหกรรมเข้าสู่ประเทศไทย

ด้านศาสนาและวัฒนธรรม

๑. สร้างเอกลักษณ์ของคนไทย ด้วย “ความมีน้ำใจ”

๒. ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันทุกศาสนาให้เกิดสันติสุขและเกิดภราดรภาพ และพัฒนาเอกลักษณ์ของคนไทย ให้เป็นผู้มีน้ำใจ

๓. ทำนุบำรุงทุกศาสนา ทั้งด้านความเข้าใจ การศึกษา การปฏิบัติ ศาสนสถาน
๔. ให้มีองค์กรการจัดการเพื่อให้ศาสนาแต่ละศาสนาสามารถพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของศาสนิกและสังคมสันติสุข
๕. ให้ศาสนสถานเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และประชาคม
๖. สนับสนุน ส่งเสริม และยอมรับศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่น และสะท้อนลักษณะพหุสังคมให้เป็นจุดเด่นของชาติไทย

ด้านสารสนเทศและสื่อสารมวลชน

๑. กำหนดให้คลื่นความถี่เป็นสมบัติสาธารณะและใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ ที่จะต้องจัดการให้มีความหลากหลาย กระจายตัว และเป็นธรรม
๒. สนับสนุนให้เกิด “ทีวีสาธารณะ” และจัดการแก้ปัญหา “วิทยุชุมชน” บนแนวทางที่ถูกต้อง
๓. กำกับมิให้ผู้ผลิตสื่อต่าง ๆ ผูกขาด และผลิตเนื้อหาเพียงด้านเดียว และเน้นแต่การบันเทิงจนเป็นการทำลายสังคม
๔. ดำเนินการควมรวบรวมระบบโครงข่ายการสื่อสาร ให้บูรณาการในทิศทางที่เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ประหยัดแต่ต้องเปิดเสรีและไม่ผูกขาด เป็นธรรมต่อทุกกลุ่มชน และขจัดอิทธิพลเหนือตลาด
๕. พัฒนาองค์ความรู้ การวิจัยในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของโลก และสร้างสถานะสมดุลเพื่อการอยู่รอดในโลกโลกาภิวัตน์ภายใต้การพึ่งตนเองทางเทคโนโลยี

ด้านพลังงานของประเทศ

๑. แก้ไขปัญหาการผูกขาด การเอารัดเอาเปรียบในกิจการพลังงาน
๒. เร่งรัดพัฒนาแหล่งพลังงานในประเทศโดย
 - ๒.๑ ให้ปลูกพืชพลังงานทดแทนทุกอำเภอ และให้มี พ.ร.บ.ส่งเสริมการพัฒนาน้ำมันเชื้อเพลิงชีวภาพ โดยกำหนดให้มีมาตรการบังคับน้ำมันเชื้อเพลิงที่จำหน่ายในประเทศต้องมีส่วนผสมของ เอทานอล ไบโอดีเซล อย่างจริงจัง และให้รถขนส่งมวลชนและรถส่วนราชการต้องใช้เชื้อเพลิงชีวภาพ (อนุโลมให้ใช้ก๊าซธรรมชาติแทนได้)

๒.๒ สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน หรือสหกรณ์การเกษตรยุคใหม่ (New Generation Co-operative) เพื่อผลิตและแปรรูปพืชผลทางการเกษตรเป็นน้ำมันเชื้อเพลิงชีวภาพ

๒.๓ ให้มีพระราชบัญญัติส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าชุมชนขนาดเล็ก (ต่ำกว่า ๑๐ เมกกะวัตต์) โดยใช้เชื้อเพลิงชีวภาพหรือพลังงานทดแทนและให้มีสัดส่วนในการผลิตไฟฟ้าของแต่ละจังหวัดอย่างน้อย ๕% ภายในปี ๒๕๕๒ อย่างน้อย ๑๐% ในปี ๒๕๕๔

๒.๔ เร่งรัดการสร้างโครงสร้างพื้นฐานเครือข่ายก๊าซธรรมชาติให้มีทั่วถึงทุกภูมิภาคภายในปี ๒๕๕๔

๒.๕ พัฒนาพลังงานทางเลือกให้เหมาะสม เพื่อให้สามารถทดแทนพลังงานดั้งเดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นรูปธรรม

๓. ยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศ

๓.๑ เร่งรัดการลงทุนการขนส่งมวลชนและสินค้าด้วยระบบราง หรือการขนส่งทางน้ำ

๓.๒ ให้มีพระราชบัญญัติมาตรฐานการประหยัดพลังงานในยานยนต์ และเครื่องใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า ตลอดจนอาคารที่อยู่อาศัย

๓.๓ พิจารณาทบทวนมาตรการภาษีการใช้รถยนต์ให้สะท้อนถึงต้นทุนแฝงที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ

๓.๔ เร่งรัดการพัฒนาท่าเรือสำหรับขนส่งน้ำมัน และก๊าซธรรมชาติเหลวทางชายฝั่งทะเลอันดามัน

๔. ขยายเครือข่ายการคมนาคมให้ไทยเป็นศูนย์กลางพลังงานของภูมิภาค (Energy Hub)

๔.๑ เร่งรัดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการสนับสนุนการค้า คลังสินค้า และ Shore Facility เพื่อการยกระดับประเทศให้เป็นผู้นำของการค้าส่งเชื้อเพลิงชีวภาพ น้ำมันปิโตรเลียม ถ่านหินก๊าซธรรมชาติเหลว

๔.๒ เร่งรัดการเชื่อมโยงระบบไฟฟ้าของอาเซียนให้เป็นหนึ่งเดียว (ASEAN Grid) โดยให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการค้าส่งไฟฟ้าของภูมิภาค

๔.๓ สนับสนุนการลงทุนในประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศในการพัฒนาแหล่งพลังงาน

ด้านการท่องเที่ยว

๑. ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ และผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เป็นธรรม ไม่กระจุกตัวอยู่กับกลุ่มทุนใหญ่
๒. กิจการการท่องเที่ยวต้องไม่มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชนเป้าหมาย
๓. พัฒนาองค์กร บุคลากร การท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน
๔. ส่งเสริมให้คนไทยมีการท่องเที่ยวภายในประเทศให้มากขึ้นเพื่อเกิดเศรษฐกิจหมุนเวียนในประเทศ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกด้านให้เกิดความสะดวกสบาย ปลอดภัยแก่ชีวิตนักท่องเที่ยวต่างชาติ และกำกับดูแลเข้มงวดเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว
๖. ส่งเสริมการพัฒนากำลังคนทางด้านการท่องเที่ยว อาทิเช่น บุคลากรทางด้านโรงแรม การนำเที่ยว ให้มีมาตรฐานที่ดีขึ้น
๗. ส่งเสริมองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับท่องเที่ยวให้มีโอกาสทำงานได้เต็มศักยภาพ
๘. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มากขึ้นและมีคุณภาพมาตรฐาน
๙. ดูแลสิ่งแวดล้อมและมลภาวะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวให้สะอาดปราศจากมลภาวะเสีย
๑๐. ส่งเสริมวัฒนธรรมการต้อนรับนักท่องเที่ยว
๑๑. ส่งเสริมการท่องเที่ยวกำกับดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ให้ปราศจากการหลอกลวง ความไม่เป็นธรรมในรูปแบบต่าง ๆ

ด้านสังคม

๑. เสริมสร้างและพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของสถาบันครอบครัวให้มีคุณภาพชีวิตและมีความอบอุ่น
๒. กู้มครอง ป้องกัน พัฒนาเด็ก และเยาวชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีการป้องกันการถูกระงับการที่รุนแรง
๓. ส่งเสริมและดำเนินการให้ผู้หญิงและผู้ชาย มีความเสมอภาคกัน
๔. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้หญิงมีบทบาททางการเมืองในทุกเวทีโดยเฉพาะสนับสนุนให้โอกาสผู้หญิงลงสมัครสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรระบบสัดส่วน ไม่น้อยกว่า ๔๐% ของจำนวนที่มี
๕. จัดสวัสดิการและออกกฎหมายการให้บริการแก่ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสในสถานที่สาธารณะ สถานที่ราชการ และรัฐวิสาหกิจ

ด้านกีฬา

๑. ส่งเสริมและอุดหนุนการกีฬาทุกประเภทให้แก่เยาวชนและประชาชนเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และจิตใจที่สมบูรณ์ โดยผ่านสถาบันการศึกษาทุกระดับและทุกภาคส่วนของสังคม
๒. ส่งเสริมความเป็นเลิศทางกีฬาเพื่อนำไปสู่การแข่งขันระดับสากล และสร้างอาชีพทางการกีฬาให้แก่ประชาชน
๓. ลดภาษีอุปกรณ์กีฬาทุกประเภท
๔. ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรกีฬาระหว่างประเทศ สมาคมกีฬาทุกประเภท เพื่อสร้างความเข้มแข็งและมาตรฐานทางกีฬาสู่ความเป็นสากล
๕. ส่งเสริมงานวิชาการและงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการกีฬาที่ยั่งยืนของประเทศ
๖. จัดปัญหาการผูกขาดของสมาคมกีฬาทุกประเภท รวมถึงปัญหาเชิงพาณิชย์

ข้อบังคับพรรคประชามติ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ข้อบังคับพรรคประชามติ โดยที่ประชุมคณะผู้จัดตั้งพรรค ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทางและหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคประชามติ พ.ศ. ๒๕๕๐”
- ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

หมวด ๑

บททั่วไป

- ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้บังคับนี้เรียกว่า พรรคประชามติ เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า PRACHAMATI PARTY ชื่ออักษรย่อภาษาไทยว่า ปม.
- ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมาย

ภาพนกอายุภักย์บินเหนือทะเล ฝ่าคลื่นลม มุ่งสู่ฝั่ง โดยมีคำอธิบาย ดังนี้

“พรรคประชาธิปัตย์” คือ นกอายุภักย์ ผู้เป็นอมตะ มีความมุ่งมั่นและพลังสูงส่งที่จะนำพาประเทศไทย และประชาชนให้ผ่านพ้นปัญหา มรสุม คลื่นลม เข้าสู่ฝั่งแห่งความสันติสุข เจริญรุ่งเรือง และอุดมสมบูรณ์ ด้วยการสร้างนิเวศน์วิทยาทางการเมือง (Green Politic) ขึ้นใหม่ นำมาซึ่งเอกภาพแห่งความรักและชมรม สักคมแห่งรักขึ้น

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๔๐ ถนนเทศบาลรังสรรค์เหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ ๑๐๕๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรคประชาธิปัตย์ ที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้ง ณ ที่ใดให้เรียกว่าพรรคประชาธิปัตย์ สาขา (ชื่อจังหวัด หรือชื่อเขตเลือกตั้ง หรือชื่ออำเภอ/เขต หรือชื่อตำบล/แขวง)

ข้อ ๗ พรรคประชาธิปัตย์ เป็นพรรคแห่งอุดมคติที่ประชาชนร่วมกันจัดตั้งขึ้นด้วยอุดมการณ์ปกป้อง คุ้มครองซึ่งกันและกัน สร้างเอกภาพแห่งความรัก ด้วย “ความมีสัจจะ ความเสียสละ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรัก ความเมตตา หวังดี เอื้อเพื่อเอื้อแผ่แก่กันและกัน”

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ มี ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์

(๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษ หรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิกพรรค และบุคคลนั้นตอบรับการเชิญเป็นหนังสือ หรือยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรค

ข้อ ๑๐ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๑ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิเป็นสมาชิกของพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
- (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช
- (๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดและของมีมึนเมาอย่างรุนแรง

(๖) ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๗) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขของชาติ

(๘) มีความเข้าใจในนโยบาย ตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๒ การสมัครเป็นสมาชิกพรรค ให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค ต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค พิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรค ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๓ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือ มีสมาชิกสามัญรับรอง ไม่น้อยกว่าห้าคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าว การออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อรับหรือไม่รับ ผู้ถูกคัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๔ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติรับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๑

(๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออกตามข้อ ๑๖ วรรคสอง

(๖) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๖ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๕ (๕) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมกันของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า มติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๗ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคประชาชาติ ให้สมาชิกที่ประสงค์จะลาออกยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่พรรค และมีผลเมื่อสำนักงานใหญ่พรรคได้ลงรับหนังสือลาออกดังกล่าวแล้ว

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคมีสิทธิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) ในฐานะเจ้าของพรรค สมาชิกมีสิทธิตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารพรรค ผู้บริหารสาขาพรรค และเสนอข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค

(๒) ให้สมาชิกพรรค เป็นสมาชิกสภาพรรคประจำหมู่บ้าน และชุมชนต่าง ๆ ตามที่พรรคกำหนด เพื่อทำหน้าที่ประสานกับประชาชน ชุมชน หมู่บ้าน ในการนำปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อน ความต้องการ มาสู่สาขาพรรค และจะต้องเข้าร่วมประชุมสภาสมาชิกพรรคประจำเขตและชุมชนต่าง ๆ ตามที่พรรคกำหนด

(๓) ได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการเลือกตั้งทั่วไป ที่ประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิ

(๔) ได้รับเลือกตั้งหรือแต่งตั้งเป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงานหรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค

(๕) อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นแต่ละกรณีไป

ข้อ ๑๕ สมาชิกพรรคมีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๒) ร่วมรับผิดชอบต่อเสถียรภาพของพรรคและให้ความร่วมมือในกิจกรรมของพรรคด้วยจิตสำนึกในอุดมคติของพรรคในฐานะเป็นเจ้าของพรรคร่วมกัน

(๓) สนับสนุนสมาชิกพรรคผู้ที่ได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจ และบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค

(๔) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง

(๕) ร่วมกิจกรรมทางการเมืองของประชาชนในท้องถิ่นและพรรคด้วยความเต็มใจและเต็มความสามารถ

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๐ ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิกพรรคมีดังนี้

(๑) ดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพื่อให้พรรคได้ก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารท้องถิ่นและการบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

(๒) ส่งเสริมสมาชิกให้มีสมรรถภาพในการดำรงชีวิตครอบครัว ชุมชน ให้เข้มแข็ง และจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ และประชาชน

(๓) ให้สวัสดิการคุ้มครองจากอิทธิพล อำนาจมืด และส่งเสริมอาชีพให้กับมวลสมาชิก

(๔) ยกย่องมวลสมาชิกพรรค ให้เป็นบุคคลสำคัญและเป็นหลักของพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๑ พรรคได้กำหนดแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนดังต่อไปนี้

(๑) จัดบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพมาฝึกอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมเพื่อกระตุ้นเตือนแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรชุมชนท้องถิ่น กลุ่มอาชีพ กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ ให้เข้มแข็งทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการบริหารจัดการ

(๔) เผยแพร่ความรู้ทางการเมืองและดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๕) ส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปมีความรู้และมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๒ สมาชิกพรรคพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) ยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคตามข้อ ๗

(๒) ไม่ใช้ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเอง หรือเพื่อบุคคลอื่นโดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ

(๓) ไม่โจมตีหรือใส่ร้ายสมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหาย และบ่อนทำลาย

(๔) ไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกพรรค ที่ให้เกิดความเสียหาย แก่พรรค แก่กรรมการบริหารพรรค

(๕) ไม่ฝ่าฝืนกฎหมายของรัฐหรือกระทำผิดศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรค ต้องไม่นำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น
ข้อ ๒๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม
สมาชิกพรรคต้องยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเกิดทุนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีศีลธรรมและคุณธรรม

(๓) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานต่าง ๆ ด้วยความเสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต ช่วยกันคิด
ช่วยกันทำ ช่วยกันรับผิดชอบ

(๔) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับของพรรค

(๕) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความเข้าใจ
ในกิจการของพรรคให้กับผู้อื่น

(๖) ยอมรับความคิดเห็นและคำวิพากษ์วิจารณ์เพื่อการปรับปรุงตนเองอันจะก่อให้เกิดความ
สามัคคี

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียงและวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติ
เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๗

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๔ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งเป็นองค์กรหลัก
ในการบริหารพรรค โดยเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ในที่ประชุมใหญ่
จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) เற்றுณีกพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๕ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่กำหนดจำนวนและตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่ต้องมีผู้รับรอง ไม่น้อยกว่าสิบคน

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรค ในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความเหมาะสม และการเสียสละ ให้กับพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ได้กำหนดตาม (๒)

ในกรณีที่จำนวนกึ่งหนึ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นจำนวนที่มีเศษ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เสนอชื่อบุคคลที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรคเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคนเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอนุมัติ

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่กำหนด

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคตาม (๔) จะต้องมิใช่ผู้แทนจากภาคต่าง ๆ โดยทั่วถึงกัน ผู้ถูกเสนอชื่อเป็นกรรมการบริหารพรรคไม่จำเป็นต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่ก็ได้ แต่ผู้เสนอชื่อกับผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๒๖ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้งในที่ประชุมใหญ่ เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดจากสมาชิกภาพ

(๔) จงใจหรือเจตนาละเลยการขึ้นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อทางราชการ

(๕) จงใจหรือเจตนาทำลายพรรคให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๖) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของที่ประชุมใหญ่ให้ออก

(๓) เมื่อหัวหน้าพรรคลาออก ให้ถือว่าความเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคสิ้นสุดลงทั้งคณะ

(๔) ตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด ถือว่าหมดสภาพรวมทั้งหัวหน้าพรรคด้วย

เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลงตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งที่เหมาะสมเข้าทำหน้าที่แทนจนครบวาระของผู้ที่พ้นจากตำแหน่ง แต่ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นตำแหน่งหัวหน้าพรรคตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้ประธานสมาชิกเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง เว้นแต่อายุตำแหน่งหัวหน้าพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในกรณีตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลงตาม (๓) ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน และให้ประธานสมาชิกเรียกประชุมใหญ่เพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสามสิบวัน

หากเกิดกรณีอื่นอันเป็นเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะหรือครบวาระและนอกเหนือจากที่กำหนดข้างต้น ให้ประธานสมาชิกเรียกประชุมใหญ่เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการบริหารพรรค ที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๒๘ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมสมาชิก

(๒) ออกกฎระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรค และผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) แต่งตั้งคณะผู้บริหารพรรค เจ้าหน้าที่ของพรรค และคณะกรรมการต่าง ๆ ในการบริหารงานของพรรค

(๘) อนุมัติและยุบเลิกการจัดตั้งสาขาพรรค และหน่วยงานของพรรค

(๙) ยุบเลิกพรรค

(๑๐) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรค เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๑) รายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๒) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารจัดการการเงินและทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๓) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

ข้อ ๒๕ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(ก) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

(ข) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(ค) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค

(ง) ในกรณีที่มีความจำเป็นการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติพรรค

(จ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค มอบหมาย

(ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค (ง) เป็นผู้กำกับดูแลบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค

(๔) รองเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๕) ทรัพย์สินพรรค มีหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สินและงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

(๖) โฆษกพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

(๗) กรรมการบริหารอื่น ๆ มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

หมวด ๘

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๓๐ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยความสะดวกเลือกตั้งทั่วไปจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติบุคคลที่สมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งต่าง ๆ คัดเลือก เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้แล้วเสร็จ เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติ

ข้อ ๓๑ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๒ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการศูนย์สาขาพรรค ประจำเขตหรือท้องถิ่นและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามข้อเสนอของสมาชิกพรรคในแต่ละท้องถิ่น

หมวด ๕

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๓๓ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขาดังกล่าวมีสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๔ การจัดตั้งสาขาพรรคให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ในระยะ ๖ เดือนแรกของการจัดตั้งพรรค ให้มีสาขาพรรคภาคละ ๑ สาขา

ข้อ ๓๕ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เขตเลือกตั้งใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้วให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในสาขาพรรคนั้นมาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนขึ้นไป

ข้อ ๓๖ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๓๗ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๓๘ การเลือกคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคตามลำดับ ดังนี้

- (๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๓๖
- (๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๓๙ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๓๘ มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) จัดให้มีการประชุมสมาชิกสภาของพรรคประจำเขต หรืออำเภอ ตามความเหมาะสม
- (๓) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติมและจัดตั้งศูนย์ประสานงานพรรคประจำแต่ละพื้นที่
- (๔) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่
- (๕) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรค ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน
- (๖) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง การบริหารแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๓) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๔) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคในรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๔๐ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๑ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๐

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๔๒ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้น เข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งไปร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

หมวด ๑๐

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่สมาชิก

ข้อ ๔๓ ให้ที่ประชุมใหญ่สมาชิก เลือกตั้งสมาชิกเป็นประธานสมาชิก ๑ คน รองประธาน สมาชิก ๑ คน อยู่ในตำแหน่งคราวละ ๔ ปี และให้รองประธานสมาชิก คนที่ ๑ เป็นเลขานุการที่ประชุม

ข้อ ๔๔ ประธานสมาชิกต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อย ปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อประธานสมาชิกเรียกประชุม หรือเมื่อ กรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสมาชิกให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้ประธานสมาชิก เรียกประชุม ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ประธานสมาชิกเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมใหญ่ ระเบียบวาระให้เป็นไปตามบัญญัติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๕ ยุตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสมาชิก พร้อมกับลายมือชื่อของผู้ที่ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๔๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๔๒ ในกรณีที่มีสาขาพรรค

ข้อ ๔๗ ในการประชุมใหญ่สมาชิกต้องมีสมาชิกตามข้อ ๔๖ มาประชุมไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๔๘ ให้ประธานสมัชชาสมาชิกเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าประธานสมัชชาสมาชิกไม่มาประชุม ให้รองประธานสมัชชาสมาชิกลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสมัชชาสมาชิกลำดับต้นไม่มาให้รองประธานสมัชชาสมาชิกลำดับถัดมาทำหน้าที่ประธานการประชุม หรือถ้ารองประธานสมัชชาไม่มาประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานการประชุมคราวนั้น กรณีนี้ให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๔๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สมัชชาสมาชิกเท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบาย

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) รับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจการอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งกำหนด

ในการนี้ ประธานสมัชชาสมาชิกมีอำนาจแต่งตั้งกรรมการ คณะทำงานและเจ้าหน้าที่ขึ้นมากำหนด ตรวจสอบ และดำเนินกิจการตาม (๑) - (๕)

ข้อ ๕๐ คำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราวให้ประธานสมัชชาสมาชิกแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้เปิดประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๕๒ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมแทน และให้เลขานุการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขานุการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ในกรณีจำเป็น ให้มีการประชุมร่วมระหว่างประธานสมัชชาสมาชิก รองประธานสมัชชาสมาชิก และคณะกรรมการบริหารพรรค เพื่อมีมติร่วมกันในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งของพรรค โดยถือเสียงข้างมากของที่ประชุม

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดเจนว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้ประธานสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่คณะกรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามบัญญัติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๕ ยัตติของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) ประธานและกรรมการศูนย์ประสานงานพรรค ในเขตเลือกตั้ง เขตละ ๑ คน

(๓) ตัวแทนสมาชิกพรรค ตำบลละ ๑ คน

ข้อ ๕๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๖ มาประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่ร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๕๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุมให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุม และให้เลขานุการสาขาพรรค ทำหน้าที่เลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๕๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๐ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ประชุมและระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๖๑ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสามเดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งของคณะกรรมการสาขาพรรคทั้งหมดรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่ประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ประธานได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน และให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรค ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๑

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๖๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง

ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรค ให้ประธานสาขาพรรคจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรค และรับรองความถูกต้อง ตลอดจนจัดส่งบัญชีของสาขาพรรคเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคด้วย

ข้อ ๖๕ บัญชีของพรรคและบัญชีของสาขาพรรคประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วนบัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันสิ้นเดือนของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๖๖ พรรคและสาขาพรรคต้องปิดบัญชีครั้งแรกภายในวันสิ้นปีปฏิทินที่ได้จัดแจ้งการจัดตั้งขึ้น และครั้งต่อไปเป็นประจำทุกปีในวันสิ้นปีปฏิทิน

การปิดบัญชีให้จัดทำงบการเงิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบดุลและงบรายได้ และค่าใช้จ่ายของพรรค และให้รวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคทุกสาขาด้วย

งบดุลต้องแสดงรายการสินทรัพย์ หนี้สิน และทุนของพรรค

งบรายได้และค่าใช้จ่ายอย่างน้อยต้องแสดงที่มาของรายได้ ซึ่งได้รับจากเงินบริจาค เงินสนับสนุนจากรัฐ และรายได้อื่นที่มีกับการใช้ไปของค่าใช้จ่ายดำเนินการของพรรค โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งต้องแสดงไว้โดยชัดเจน

งบดุลต้องจัดให้มีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองการสอบบัญชี

ข้อ ๖๗ งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอที่ประชุมใหญ่ของพรรค อนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี โดยแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้า และเปิดเผยไว้ ณ ที่ตั้งสำนักงานของพรรค และสาขาพรรคไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

งบการเงินซึ่งที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าพรรคต้องรับรองความถูกต้อง ร่วมกับเหรียญกษาปณ์ และให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติ พร้อมทั้งสำเนาบัญชี

ข้อ ๖๘ ให้หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค มีหน้าที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เข้าดำรงตำแหน่งและภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖๙ ให้หัวหน้าพรรคจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่มีการบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับบริจาคด้วย

(๒) วัน เดือน ปีที่รับบริจาค

(๓) สำเนาหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การรับบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ให้คิดมูลค่าตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสิทธินั้นก่อนจึงบันทึกลงในบัญชี และในกรณีที่ไม้อาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

ข้อ ๗๐ หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกซึ่งได้รับการบริจาค ต้องนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจาค

ข้อ ๗๑ บรรดาเงินที่พรรคได้รับบริจาคมา ให้หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรคนั้น

กรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรัญญิกพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีของบัญชีเงินฝาก และจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชี พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

หมวด ๑๒

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๗๒ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธานสมัชชาสมาชิกและต้องมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๗๓ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๗๒ แล้ว ให้ประธานสมัชชาสมาชิกมอบอำนาจให้สมาชิกคนใดคนหนึ่ง หรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูลก็ให้มีอำนาจตั้งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูลให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อประธานสมัชชาสมาชิก เพื่อพิจารณาชี้ขาด

ข้อ ๗๔ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๗๕ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงประธานสมัชชาสมาชิกมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา
- (๒) ยกข้อกล่าวหา
- (๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา
- (๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่ประธานสหประชาสมาชิกรู้สึกว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิก ผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียน ให้แจ้งหัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณา วินิจฉัยสั่งการ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุดลง

ข้อ ๗๖ การลบชื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรออกจากทะเบียนตามข้อ ๗๕ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้น แล้วดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๖

หมวด ๑๓

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๗๗ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้ก็แต่ด้วยความเห็นชอบ ของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๗๘ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคต้องปฏิบัติ ให้ถูกต้องตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้คัดเสนอจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่า หนึ่งร้อยคน

(๒) ที่ประชุมใหญ่ออกเสียงลงคะแนนโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิก ที่มาประชุม

ข้อ ๗๙ หากมีปัญหาคงต้องตีความข้อบังคับไม่ว่ากรณีใด ๆ ให้คณะกรรมการบริหาร พรรคมีอำนาจตีความ โดยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

หมวด ๑๔

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๐ พรรคประชามติ มีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขให้มั่นคงสืบไป ฉะนั้นสมาชิกพรรคจะช่วยกันดำรงรักษาพรรคให้ ดำรงอยู่คู่ปวงชนชาวไทย จนสุดความสามารถ เว้นแต่จะถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๘๑ การยุบเลิกพรรคและสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่พรรคต้องยุบเลิก ให้ทรัพย์สินของพรรคภายหลังจากการชำระบัญชี เสร็จสิ้นแล้วตกเป็นของมูลนิธิส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และมูลนิธิพัฒนาพลังแผ่นดิน

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๑๘ คน คือ

๑. นายประมวล รุจนเสรี	เป็นหัวหน้าพรรค
๒. นายสุทธิ ผลสวัสดิ์	เป็นรองหัวหน้าพรรค
๓. นายวีระศักดิ์ ช่วยพัฒน์	เป็นรองหัวหน้าพรรค
๔. นายอำนาจ ศิริชัย	เป็นรองหัวหน้าพรรค
๕. นายคนสวัสดิ์ ชาติเมธี	เป็นรองหัวหน้าพรรค
๖. นายวิฑูรย์ แนวพานิช	เป็นเลขาธิการพรรค
๗. นายรุจน์อำนาจ พงษ์ภักธากาญจน์	เป็นรองเลขาธิการพรรค
๘. นายฉัตรชัย ประคองทรัพย์	เป็นรองเลขาธิการพรรค
๙. นายบุญชู เนาว์รัตน์	เป็นรองเลขาธิการพรรค
๑๐. นางจรินยากร ชื่นตา	เป็นรองเลขาธิการพรรค
๑๑. นางสาวปวีณ์นุช เลิศสินธุ์ภักดี	เป็นโฆษกพรรค
๑๒. นางทัศนีย์ พูนอัสวสมบัติ	เป็นเหรียญกิตติมศักดิ์
๑๓. นายประสิทธิ์ หงาสูงเนิน	เป็นกรรมการบริหารพรรค
๑๔. นายสุนทร ทวีโภค	เป็นกรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายกลิ่ง สิมขุนทด	เป็นกรรมการบริหารพรรค
๑๖. นายสุภวัตร เขยผลบุญ	เป็นกรรมการบริหารพรรค
๑๗. นายจารึก แก้วสุวรรณ	เป็นกรรมการบริหารพรรค
๑๘. นายอภิสิทธิ์ จันอรัญ	เป็นกรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง